

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2014 / 2 6 3 1
Datum van uitspraak
20 oktober 2014
Rolnummer
2013/AB/719

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

vijfde kamer

Arrest

COVER 01-00000039918-0001-0006-01-01-1

ARBEIDSONGEVAL, BEROEPSZIEKTEN - arbeidsongeval
tegensprekelijk arrest
definitief

1. **LCM**, met maatschappelijke zetel te 1031 BRUSSEL CHRISTELIJKE SOC. ORGANISATIES,
Haachtsesteenweg, 579 bus 40,
appellant,
vertegenwoordigd door mr. Géraldine SCRAEYEN loco mr. VAN OBBERGHEN Vincent,
advocaat te 1800 VILVOORDE, Medialaan 28b, 4e verdieping

tegen

1. **ALLIANZ BENELUX NV**, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Lakensestraat 35,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. PETEN Serge, advocaat te 1200 BRUSSEL, Woluwedal, 60

2. **R**

Vrijwillig tussenkomende partij,
vertegenwoordigd door mr. Thibault MOREL loco mr. VAN HYFTE Bart, advocaat te 1060
BRUSSEL, Gulden Vlieslaan 77

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 07-03-2013 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 26e kamer (A.R. 2683/12),
- de betekening van het vonnis bij deurwaardersexploot van 07-06-2013,
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 05-07-2013,

- de conclusies voor de appellant, neergelegd ter griffie op 06-01-2014 en 05-05-2014,
- de conclusie voor de 1ste geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 29-10-2013 en 06-03-2014,
- de conclusie voor de vrijwillig tussenkomende partij, neergelegd ter griffie op 25-04-2014,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 15 september 2014, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

Felten en procedurevoorgaanden

De vordering van LCM ingesteld bij dagvaarding van 10 februari 2012 strekt ertoe in hoofde te zeggen voor recht dat het ongeval van 11 december 2007 van de heer R. een arbeidsongeval is en bijgevolg De NV Allianz die de arbeidsongevallenverzekeraar is te veroordelen tot betaling aan LCM van een bedrag van € 9780,17 meer de wettelijke intresten vanaf de datum van betaling de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding. Ondergeschikt vordert LCM de aanstelling van een gerechtsdeskundige teneinde de stukken wel uit vast te leggen van het arbeidsongeval van 11 december 2007 in hoofde van de heer R..

LCM is inderdaad de verplichte ziekte- en invaliditeitverzekeraar van de heer R. . Volgens LCM werd de heer R. op 11 december 2007 het slachtoffer van een arbeidsongeval toen hij in dienst was van zijn werkgever in het kader van een individuele beroepsopleiding.

LCM beweert dat zij geïntimeerde op de hoogte heeft gesteld van het arbeidsongeval van de heer R bij aangetekend schrijven van 26 februari 2008. De heer R. zou tijdens zijn dagtaak op 11 december 2007 op een werf een veel te zware machine alleen hebben opgetild en een trap opgedragen waardoor hij zich ernstig bezeerde aan zijn rug.

Bij aangetekend schrijven van 17 november 2009 werd de arbeidsongevallenverzekeraar in gebreke gesteld door LCM. Deze laatste antwoord bij schrijven van 22 november 2009 dat zij het dossier niet kan identificeren. LCM dagvaardt de arbeidsongevallenverzekeraar op 10 februari 2012.

Op verzoek van LCM legt de heer R. er een verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst neer ter griffie op 1 maart 2012 om een eventuele expertise mogelijk te maken.

Met het bestreden vonnis stelt de eerste rechter vast dat er geen bewijs is van aangetekende zending van 26 februari 2008 naar de arbeidsongevallenverzekeraar. De verjaring werd geldig gestuit bij aangetekend schrijven van 17 november 2009 overeenkomstig artikel 70 van de wet van 10 april 1971.

Het arbeidsongeval is volgens de eerste rechter niet bewezen de verklaring van het slachtoffer is laattijdig er worden geen getuigen gemeld. Men weet niet welke de aard is van de letsels en wie de eerste vaststellingen heeft gedaan. De enige verklaring gebeurde vier jaar na de feiten.

Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep werd binnen de maand na de betekening ingesteld en voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten. Het hoger beroep is ontvankelijk.

Beroepsgrievens

Ten onrechte gaat de eerste rechter er van uit dat de stukken gemanipuleerd werden. De brief van 26 februari 2008 werd waarschijnlijk in eerste instantie door de heer R. opgesteld en nadien overgenomen door het ACV hetgeen de verschillende versies verklaard. De aangetekende zending van 26 februari 2008 vermeldt als geadresseerde het fonds voor arbeidsongevallen doch op het juiste adres van de arbeidsongevallen verzekeraar. Dit kan niet genegeerd worden. Ten onrechte stelt de eerste rechter dat deze datum 27 juli 2008 zou zijn nu dit wel degelijk 27 februari 2008 is.

LCM vordert de uitgaven terug die zijn verricht heeft in het kader van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering van de heer R. en omdat zij wettelijk gesubrogeerd is in de rechten van het slachtoffer conform artikel 136§2 ZIVwet.

Beoordeling

Uit de stukken van het bundel kan niet worden afgeleid dat de heer R. aangifte van arbeidsongeval heeft gedaan aan de arbeidsongevallenverzekeraar. Niet alleen is de tekst van stuk vijf bundel appellante en zes (bundel van de heer R.) identiek doch de bestemming verschillend. Daarenboven werd stuk zes ondertekend door de heer R. maar gericht aan Mensura op het verkeerde adres zijnde het adres -Troonstraat 100 de 1050 Brussel dat het adres is van het Fonds voor arbeidsongevallen. Het FAO antwoordt ook aan de heer R. dat aangifte moet worden gedaan bij de verzekeraar opgenomen in het IBO contract (stuk 8), waarvan dan geen bewijs voorligt.

Bij stuk 6 is geen bewijs van aangetekende zending gehecht. Stuk vijf is de identieke brief uitgaande van de heer R. doch blijkbaar verzonden door ACV Vilvoorde maar de

bestemming is bedekt en het afgiftebewijs van de aangetekende zending op stuk vijf dateert is een kopie en dateert van 27 juli 2008 daar waar de brief zou dateren van 26 februari 2008.

De originele stukken kunnen niet meer neergelegd worden.

Er kan uit de voorlegging van de stukken alleen maar worden afgeleid dat de brief van 26 februari 2008 wel degelijk bij het fonds voor arbeidsongevallen is toegekomen. Er is geen aangifte van arbeidsongeval geweest tenzij voor de eerste maal op 17 november 2009 bij aangetekend schrijven. Door dit aangetekend schrijven werd de verjaring conform artikel 70 van de wet van 10 april 1971 geldig gestuit.

De eenzijdige laattijdige aangifte van de heer R. wordt door geen enkel extern gegeven ondersteund. Er zijn geen getuigen van het ongeval. Men weet niet welke de aard is van de letsels, wie de eerste vaststellingen heeft gedaan en of de heer R. een letsel heeft opgelopen. Er is geen enkel medisch attest beschikbaar met betrekking tot de plotse gebeurtenis. Er is ook geen enkele verklaring van de werkgever. Er is geen bewijs van een plotse gebeurtenis overkomen aan de heer R. op 11 december 2007 tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

De eerste rechter heeft terecht de vordering ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Wat de rechten van de heer R. betreft kan worden gesteld dat een eventuele vordering reeds verjaard is. Inderdaad de vordering ingesteld door een ziekenfonds, als gesubrogeerde in de rechten van het slachtoffer, stuit de verjaring niet van de vordering van de getroffene tot betaling van de arbeidsongevallenvergoedingen door de verzekeringsonderneming (Hof van Cassatie 6 mei 1991 RW 91-92,572)

Geïntimeerde roept terecht in dat de vordering van de verzekeringsinstelling of ziekenfonds tegen en verzekeringsonderneming op grond van artikel 136§2 van de ziekwet van 1994 niet onderworpen is aan artikel 68 van de wet van 10 april 1971 (Hof van Cassatie 14 juni 1999, Arr Cass 1999,833) de gerechtskosten vallen dan ook ten laste van appellant.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch niet gegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis,

Veroordeelt appellant tot de kosten van het hoger beroep begroot op 320,65 € rechtsplegingsvergoeding voor de heer R. en op 320,65 € rechtsplegingsvergoeding voor N.V. Allianz Benelux;

Aldus gewezen en ondertekend door de vijfde kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Beatrix CEULEMANS,	raadsheer,
Simone ALAERTS,	raadsheer in sociale zaken, werkgever,
René VAN CAUWENBERGE,	raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
bijgestaan door :	
Dirk DE RAEDT,	griffier;

Beatrix CEULEMANS;

Dirk DE RAEDT;

Simone ALAERTS

René VAN CAUWENBERGE

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van maandag 20 oktober 2014 door:

Beatrix CEULEMANS, raadsheer,
bijgestaan door
Dirk DE RAEDT, griffier.

Beatrix CEULEMANS

Dirk DE RAEDT

